:a Moldova
ria Ungheni

Dosarul nr. 2-606/2025
Nr. PIGD 2-25034439-51-2-17032025

HOTĂRÂRE
ÎN NUMELE LEGII
11 noiembrie 2025

Completul de judecată, în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mariana Stratan
Grefier Crina Neamțu
A examinat în ședință publică, în procedură generală, cererea de chemare în judecată depusă de
Reclamantul Primăria municipiului Ungheni (IDNO 1007601001787), rechizite pentru transfer
– Cod IBAN: MD40TRGDAD1132409010000 – pentru taxe de impozit;
– Cod IBAN:MD40TRGDAD11442692010000 – pentru taxe de salubrizare
Împotriva
Pârâtului Vladimir Cibric (IDNP *****)
Obiectul acţiunii: încasarea obligațiilor fiscale

Partea descriptivă a Hotărârii

1. Aspecte de procedură

La data de 14.03.2025, Primăria mun. Ungheni, a depus cerere de chemare în judecată către Vladimir Cibric solicitând încasarea restanței la taxa de salubrizare.

Prin Încheierea Judecătoriei Ungheni din 28 mai 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată și examinată în procedura generală.

În ședința de judecată, părțile nu s-au prezentat personal.

Reprezentantul reclamantului a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, cerere admisă de instanță.

Pârâtul Vladimir Cibric în ședința de judecată nu s-a prezentat. Materialele au fost expediate acesteia prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție (f.d.33). Avizul de recepție a fost restituit instanței cu mențiunea „nereclamat”.

Este de notat că pct. 2 din Hotărârea Guvernului RM nr. 1457 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale, definește trimiterea nereclamată ca fiind o trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

Drept urmare, faptul că destinatarul Vladimir Cibric nu a solicitat ridicarea de la oficiul poștal a plicurilor expediate, nu poate fi imputată instanței ca necomunicarea pârâtului a acțiunii care se examinează și a datei ședințelor de judecată.

Pentru a întreprinde toate măsurile legale care sunt puse la dispoziția instanței, s-a dispus citarea publică a pârâtului, potrivit art. 108 Cod de procedură Civilă. Notificarea unei somații prin publicarea în ziar nu este considerată ca fiind incompatibilă cu garanțiile înscrise în Convenție, totuși, ar trebui utilizată în mod normal ca măsură de ultimă instanță (a se vedea Schidt vs Latvia, 27 aprilie 2017, parag. 94; Nunes Dias vs Portugalia, 10 aprilie 2004; Weber vs Germania din 2 octombrie 2007). Deși expedierea a două înștiințări prin scrisoare recomandată,

care au parvenit cu mențiunea „nereclamat”, ar fi fost suficiente pentru examinarea cauzei în lipsa pârâtului, instanța a considerat necesar de a întreprinde măsuri suplimentare prin citarea publică a pârâtului din contul reclamantului.

Fiind întreprinse toate măsurile posibile pentru înștiințarea pârâtei și ținând cont de obligația examinării cauzei în termen rezonabil, instanța a dispus, potrivit art. 206 al. (3) Cod de Procedură Civilă, examinarea cauzei în lipsa lui Vladimir Cibric, considerându-l a fi citat legal.

2. Poziția expusă în acțiunea reclamantului

În motivarea acțiunii s-a arătat că, la adresa pârâtului indicată în Sistemul Informațional Automatizat „Cadastrul Fiscal”, au fost expediate Somațiile nr. 186 și nr. 187 din 24.09.2024, prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție, prin care i-au fost aduse la cunoștință obligațiile fiscale restante, drepturile și obligațiile ce îi revin, precum și răspunderea prevăzută de lege pentru neexecutarea acestora. La data de 25.09.2024, reclamanta a recepționat avizul de primire cu mențiunea „nereclamat”, motiv pentru care a inițiat procedura de executare silită.

S-a indicat că pârâtul, în calitate de proprietar al cotei-părți (1) din bunul imobil situat în municipiul Ungheni, dobândit în temeiul contractului de donație nr. 5168 din 06.09.2001, înregistrat cu număr cadastral*****, avea acumulată, potrivit situației fiscale, o restanță la impozitul pe bunul imobiliar pentru anul 2024 și o restanță la taxa locală pentru salubrizare, suma totală solicitată inițial fiind de 646,92 lei.

Ulterior, la data de 11.06.2025, reclamanta a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a precizat că își întemeiază acțiunea pe dispozițiile art. 129, art. 191, art. 277, art. 288–292 din Codul fiscal, arătând că obligația fiscală reprezintă obligația contribuabilului de a achita la buget impozitele și taxele stabilite de lege, inclusiv majorările de întârziere. S-a menționat că pârâtul are calitatea de subiect al impunerii atât pentru impozitul pe bunul imobiliar, cât și pentru taxa de salubrizare, aceasta din urmă fiind stabilită prin deciziile Consiliului Municipal Ungheni, respectiv prin Decizia nr. 7/1 din 18.12.2020, cu modificările ulterioare, cuantumul taxei fiind de 2 lei lunar/persoană pentru anii 2019–2020 și de 3 lei lunar/persoană începând cu 01.01.2021.

Reclamanta a arătat că, pentru perioada ianuarie 2019 – decembrie 2024, pârâtul a acumulat o restanță la taxa de salubrizare în sumă totală de 576,00 lei, calculată în funcție de numărul de 3 persoane domiciliate la adresă și de cuantumul taxei stabilite anual. Totodată, pentru perioada 01.01.2024 – 31.12.2024, a fost calculată penalitate în sumă totală de 52,18 lei, determinată potrivit formulei: sold x număr zile x 0,0273% pentru fiecare perioadă de întârziere.

În consecință, prin cererea de concretizare s-a exclus din pretenții suma de 70,92 lei și s-a substituit suma totală inițială de 646,92 lei cu suma de 628,18 lei, reprezentând restanța la taxa locală de salubrizare (576,00 lei) și penalitatea aferentă (52,18 lei).

Astfel, reclamanta a solicitat instanței încasarea de la pârâtul Vladimir Cibric, în contul Primăriei municipiului Ungheni, a sumei totale de 628,18 lei, cu titlu de datorie la taxa locală de salubrizare, inclusiv penalitatea calculată conform legislației fiscale în vigoare.

Temeiurile de drept invocate în cererea de chemare art. 6 alin. (2), art. 7 alin. (1), art. 8 alin. (2) lit. e), art. 129 alin. (6), art. 131 alin. (1) și alin. (5) lit. c), art. 157 alin. (1), art. 158, art. 170, art. 178 alin. (6), art. 191 alin. (1), (4) și (6), art. 192 alin. (1) și (2), art. 193, art. 277, art. 289 alin. (2) lit. p), art. 290 lit. p), art. 291 alin. (1) lit. p) din Codul Fiscal.

Partea motivată a Hotărârii

Legislația pertinentă și aprecierea instanței

3. Instanța de judecată își va prezenta punctul de vedere în privința argumentelor formulate de către părți. În special, vor fi analizate motivele care sunt decisive pentru soluționarea justă a acțiunii.

4. Cod de procedură civilă al RM

Conform art. 130 Cod de procedură civilă al RM, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii*.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Potrivit art.119 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM, *probele se adună şi se prezintă de către părţi şi de alţi participanţi la proces*.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă al RM, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Conform prevederilor art. 240 alin. (1 și 3) Cod de procedură civilă al RM, *La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.*

5. Conform prevederilor **Constituției RM**, Articolul 58 Contribuţii financiare

(1) Cetăţenii au obligaţia sa contribuie, prin impozite şi prin taxe, la cheltuielile publice.

(2) Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure aşezarea justă a sarcinilor fiscale.

(3) Orice alte prestaţii sunt interzise, în afara celor stabilite prin lege.

6. Codul Fiscal

Art. 8 al. (2) Contribuabilul este obligat:

e) să achite la buget, la timp şi integral, ţinînd cont de prevederile art.7 alin. (5), sumele calculate ale impozitelor şi taxelor, asigurînd exactitatea şi veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate.

Articolul 129. Noţiuni

În scopul exercitării administrării fiscale, se definesc următoarele noţiuni:

6) Obligaţie fiscală – obligaţie a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, prime de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi contribuţii de asigurări sociale de stat, majorare de întîrziere (penalitate) şi/sau amendă.

13) Restanţă – sumă pe care contribuabilul era obligat să o plătească la buget ca impozit, taxă sau altă plată, dar pe care nu a plătit-o în termen, precum şi suma majorării de întîrziere (penalităţii) şi/sau amenzii. Articolul 169. Naşterea şi modificarea obligaţiei fiscale

(1) Obligaţia fiscală naşte în momentul apariţiei circumstanţelor, stabilite de legislaţia fiscală, ce prevăd stingerea ei.

Articolul 157. Drepturile serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale

(1) Serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale este învestit, corespunzător domeniului de activitate stabilit la art.156, cu dreptul de a efectua de sine stătător:

a) calcularea obligaţiilor fiscale în raport cu plăţile şi contribuabilii administraţi;

b) ţinerea evidenţei contribuabililor şi obligaţiilor fiscale administrate;

c) aplicarea majorărilor de întîrziere (penalităţilor);

d) încasarea în numerar a impozitelor, taxelor, majorărilor de întîrziere (penalităţilor) şi/sau amenzilor;

e) alte drepturi prevăzute expres de legislaţia fiscală.

Articolul 158. Obligaţiile serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale

Serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale este obligat, corespunzător domeniului de activitate stabilit la art.156 şi referitor la obligaţiile fiscale a căror evidenţă este ţinută de el:

k^1) să efectueze executarea silită a obligaţiei fiscale restante în raport cu plăţile şi contribuabilii administraţi, în modul stabilit de Codul de procedură civilă şi Codul de executare.

Articolul 170. Modul de stingere a obligaţiei fiscale

Stingerea obligaţiei fiscale se face prin: achitare, anulare, prescripţie, scădere, compensare sau executare silită.

Articolul 173. Stingerea obligaţiei fiscale prin prescripţie

Dacă nu a fost exercitat în termenele prevăzute de prezentul cod, dreptul statului de a determina obligaţia fiscală sau de a o executa silit se stinge prin prescripţie în modul stabilit de Guvern. Concomitent, se stinge şi obligaţia fiscală a contribuabilului. Stingerea obligaţiei fiscale în urma survenirii termenelor de prescripţie se face în baza unei decizii scrise a conducerii organelor cu atribuţii de administrare fiscală care administrează obligaţia fiscală respectivă, iar în cazul serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale – în baza deciziei adoptate de către consiliul local.

Articolul 264. Termenul de prescripţie pentru determinarea obligaţiilor fiscale

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(3), obligaţiile fiscale pot fi determinate de către contribuabil şi Serviciul Fiscal de Stat sau alte organe cu atribuţii de administrare fiscală în următoarele termene:

a) impozitele, taxele, majorările de întîrziere – în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale respective sau pentru plata impozitului, taxei, majorării de întîrziere (penalităţii), în cazul în care nu este prevăzută prezentarea unei dări de seamă fiscale;

b) sancţiunile fiscale aferente unor impozite şi taxe concrete – în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale privind impozitul şi taxa menţionată sau pentru plata impozitului şi taxei în cazul în care nu este prevăzută prezentarea unei dări de seamă fiscale;

c) sancţiunile fiscale neaferente unor impozite şi taxe concrete – în cel mult 4 ani din data săvîrşirii încălcării legislaţiei.

(3) Serviciul Fiscal de Stat poate extinde perioada supusă controlului prevăzută la alin.(1), dar care nu va depăşi 6 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale, în cazul în care contribuabilul nu a prezentat darea de seamă fiscală sau în cazul în care solicită restituirea sumelor plătite în plus sau a sumelor care, conform legislaţiei fiscale, urmează a fi restituite.

Articolul 265. Termenul de prescripţie pentru stingerea obligaţiei fiscale

(1) Dacă determinarea obligaţiei fiscale a avut loc în termen sau în perioada stabilită la art.264, ea poate fi stinsă prin executare silită de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prezentul titlu, de către serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale sau de către instanţa judecătorească, însă numai în cazul în care acţiunile Serviciului Fiscal de Stat, ale serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale sau sesizarea instanţei judecătoreşti au avut loc pe parcursul a 6 ani de după determinarea obligaţiei fiscale.

(2) Termenul de prescripţie se suspendă în cazul în care:

a) contribuabilul persoană fizică se află sub arest sau este condamnat la privaţiune de libertate – pe perioada aflării sub arest sau a privaţiunii de libertate;

b) contribuabilul persoană fizică lipseşte din Republica Moldova mai mult de 6 luni – pe perioada absenţei lui;

c) persoana cu funcţie de răspundere a contribuabilului persoană juridică lipseşte din Republica Moldova mai mult de 6 luni – pe perioada absenţei lui;

d) a fost acordată o amînare sau eşalonare a stingerii obligaţiei fiscale – pe perioada amînării sau eşalonării stingerii;

e) instanţa judecătorească a hotărît perceperea impozitului, taxei, majorării de întîrziere (penalităţii) şi/sau amenzii – pe o perioadă de pînă la stingerea obligaţiei fiscale sau pînă la caducitatea hotărîrii judecătoreşti;

f) contribuabilul se află în procedură de insolvabilitate;

g) obligaţiile fiscale sunt luate la evidenţă specială conform art.206 alin.(1);

h) există încheierea executorului judecătoresc privind intentarea procedurii de executare, emisă în temeiul documentului executoriu înaintat de Serviciul Fiscal de Stat.

(3) Termenul de prescripţie îşi reia cursul din ziua încetării circumstanţei care a servit drept temei pentru suspendarea lui.

(4) Termenul de prescripţie se întrerupe în conformitate cu prevederile Codului civil.

(5) După întreruperea termenului de prescripţie începe să curgă un nou termen. Timpul scurs până la întreruperea termenului de prescripţie nu se include în noul termen de prescripţie.

Articolul 228. Majorarea de întîrziere (penalitatea)

(1) Majorarea de întîrziere (penalitatea) este o sumă calculată în funcţie de cuantumul impozitului, taxei şi de timpul scurs din ziua în care acestea trebuiau plătite, indiferent de faptul dacă au fost sau nu calculate la timp. Aplicarea de către Serviciul Fiscal de Stat sau alt organ abilitat majorării de întîrziere este obligatorie, independent de forma de constrîngere. Majorarea de întîrziere reprezintă o parte din obligaţia fiscală şi se percepe în modul stabilit pentru impunerea fiscală.

(2) Pentru neplata impozitului, taxei în termenul şi în bugetul stabilite conform legislaţiei fiscale se plăteşte o majorare de întîrziere, determinată în conformitate cu alin.(3) pentru fiecare zi de întîrziere a plăţii lor, pentru perioada care începe după scadenţa impozitului, taxei şi care se încheie în ziua plăţii lor efective inclusiv.

(2^1) În cazul în care contribuabilul descoperă că darea de seamă fiscală prezentată anterior conţine greşeli sau omisiuni şi prezintă darea de seamă corectată, precum şi în cazul în care contribuabilul nu are obligaţia prezentării dării de seamă, dar descoperă că au fost efectuate greşit calculul şi plata impozitelor şi taxelor, iar în urma acestora apar obligaţii fiscale suplimentare, se aplică majorarea de întîrziere (penalitatea) în conformitate cu prezentul articol, dar nu mai mult decît obligaţia fiscală corespunzătoare.

(3) Cuantumul majorării de întîrziere se determină anual în funcţie de rata de bază (rotunjită pînă la următorul procent întreg), stabilită de Banca Naţională a Moldovei în luna noiembrie a anului precedent anului fiscal de gestiune, aplicată la operaţiunile de politică monetară pe termen scurt, majorată cu 5 puncte, împărţită la numărul de zile ale anului şi aproximată conform regulilor matematice pînă la 4 semne după virgulă.

Articolul 288. Noţiuni

În sensul prezentului titlu, se definesc următoarele noţiuni:

1) Taxă locală – plată obligatorie efectuată la bugetul local.

Articolul 289. Relaţiile reglementate de prezentul titlu

(2) Sistemul taxelor locale reglementate de prezentul titlu include:

p) taxa pentru salubrizare.

Articolul 290. Subiecţii impunerii

Subiecţi ai impunerii sînt pentru:

p) taxa pentru salubrizare - persoanele fizice înregistrate la adresa declarată ca domiciliu, conform situaţiei din 1 martie a anului în curs.

Articolul 291. Obiectele impunerii şi baza impozabilă

(1) Obiectul impunerii îl constituie:

p) la taxa pentru salubrizare - numărul de persoane fizice înregistrate la adresa declarată ca domiciliu, conform situaţiei din 1 martie a anului în curs.

7. Instanța de judecată, analizând temeinicia pretențiilor reclamantei prin prisma probelor administrate și a normelor de drept aplicabile, constată următoarele.

Din materialele cauzei rezultă că pârâtul Vladimir Cibric exercită dreptul de posesie, folosință și dispoziție asupra bunului imobil cu nr. cadastral*****, situat în municipiul Ungheni, str. Romană nr. 22, în baza contractului de donație nr. 5168 din 06.09.2001. Această calitate este confirmată prin datele din Sistemul Informațional Automatizat „Cadastrul fiscal".

Reclamantul a indicat că serviciile de salubrizare au fost calculate pentru 3 persoane. Totodată, Avizul de plată (fila cauzei 8) confirmă calcularea taxei pentru 3 persoane, iar aceste informații se regăsesc și în calculele prezentate de reclamant (filele cauzei 24–32). Datele respective nu au fost contestate de pârât.

Potrivit art. 277 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subiecți ai impunerii sunt proprietarii bunurilor imobiliare de pe teritoriul Republicii Moldova. În speță, probele administrate confirmă dreptul de proprietate al pârâtului asupra bunului imobil menționat.

Taxa locală pentru salubrizare este reglementată de art. 288 din Codul fiscal și face parte din sistemul taxelor locale potrivit art. 289 alin. (2) lit. p). Conform art. 290 lit. p), subiecți ai impunerii sunt persoanele fizice înregistrate la adresa declarată ca domiciliu, iar potrivit art. 291 alin. (1) lit. p), obiectul impunerii îl constituie numărul persoanelor înregistrate la domiciliu.

În speță, pârâtul este înregistrat la adresa imobilului menționat, fapt ce îl califică drept subiect al impunerii pentru taxa de salubrizare. Cuantumul taxei a fost stabilit de Consiliul municipal Ungheni prin Decizia nr. 7/1 din 18.12.2020, modificată prin Decizia nr. 8/1 din 31.12.2020, la suma de 3 lei lunar pentru fiecare persoană începând cu 01.01.2021 (anterior – 2 lei lunar).

Reclamanta a invocat neachitarea taxei de salubrizare, notificând pârâtul prin somațiile nr. 186 din 24.09.2024 și nr. 187 din 24.09.2024, expediate cu aviz de recepție la adresa indicată în Sistemul informațional „Cadastrul fiscal". Acestea au fost restituite cu mențiunea „plecat" la data de 25.09.2024, fapt care a determinat continuarea procedurii de încasare a obligației fiscale.

Potrivit art. 58 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, cetățenii au obligația de a contribui prin impozite și taxe la cheltuielile publice, iar conform alin. (2), sistemul legal de impuneri trebuie să asigure o așezare justă a sarcinilor fiscale. Totodată, art. 8 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal stabilește obligația contribuabilului de a achita integral și la termen impozitele și taxele prevăzute de legislația fiscală.

În sensul art. 129 pct. 6) din Codul fiscal, obligația fiscală reprezintă obligația contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă sub formă de impozit, taxă sau penalitate, iar potrivit pct. 13), restanța constituie suma neachitată în termenul legal.

Serviciul de colectare a impozitelor și taxelor locale este competent să calculeze obligațiile fiscale, să țină evidența contribuabililor, să aplice penalități și să procedeze la executarea silită a acestora, conform art. 157 alin. (1) și art. 158 lit. k^1) din Codul fiscal. Penalitatea se calculează potrivit art. 228 alin. (1) și (2) din Codul fiscal pentru fiecare zi de întârziere și face parte integrantă din obligația fiscală.

8. Motivarea privind prescripția fiscală și aplicarea acesteia în speță

Instanța reține că temeinicia pretențiilor nu poate fi analizată fără examinarea instituției prescripției fiscale. Conform art. 173 din Codul fiscal, dreptul statului de a determina și de a executa silit obligația fiscală se stinge prin prescripție, concomitent cu stingerea obligației contribuabilului. Prescripția fiscală are caracter imperativ și de ordine publică, fiind aplicabilă din oficiu.

Aceasta cuprinde două componente distincte: prescripția dreptului de determinare a obligației fiscale și prescripția dreptului de încasare a obligației fiscale determinate.

Prescripția dreptului de determinare a obligației fiscale este reglementată de art. 264 din Codul fiscal. Potrivit alin. (1) lit. a) al acestui articol, obligațiile fiscale pot fi determinate în termen de 4 ani de la ultima dată stabilită pentru plata acestora, în cazul în care legislația fiscală nu prevede obligația depunerii unei dări de seamă fiscale, situație aplicabilă taxei de salubrizare.

Prescripția dreptului de încasare a obligației fiscale determinate este reglementată de art. 265 din Codul fiscal, potrivit căruia obligațiile fiscale determinate pot fi stinse prin executare silită în termen de 6 ani de la data determinării acestora. Termenul respectiv se suspendă numai în cazurile expres prevăzute de lege. În speța de față, din materialele cauzei nu rezultă existența unor circumstanțe de suspendare sau întrerupere a cursului prescripției.

Instanța reține că reclamanta a sesizat instanța de judecată la data de 14 martie 2025, solicitând încasarea restanțelor la taxa de salubrizare pentru perioada ianuarie 2019 – decembrie 2024. Inițial, reclamanta a solicitat încasarea sumei de 576,00 lei cu titlu de obligație de bază, la care s-au adăugat penalități de întârziere. Ulterior, prin cererea de concretizare a pretențiilor, suma totală solicitată a fost ajustată la 628,18 lei, dintre care 576,00 lei reprezintă obligația de bază, iar 52,18 lei penalități de întârziere.

Analizând perioada pentru care se solicită încasarea taxei de salubrizare, instanța constată că pentru anii 2019–2020 termenul de prescripție pentru determinarea obligației fiscale, prevăzut de art. 264 din Codul fiscal, a expirat înainte de data sesizării instanței și înainte de efectuarea unei determinări valabile în anii 2024–2025. În consecință, obligațiile aferente acestei perioade sunt stinse de drept prin prescripție fiscală, conform art. 173 coroborat cu art. 264 din Codul fiscal.

În ceea ce privește perioada 2021–2024, instanța constată că obligațiile fiscale au fost determinate în termenul prevăzut de lege și nu sunt afectate de prescripție. Potrivit calculelor prezentate de reclamantă și confirmate de materialele dosarului, cuantumul obligației de bază pentru această perioadă este determinat după cum urmează:

– 3 persoane × 3 lei/lună × 12 luni × 4 ani = 432,00 lei.

<u>9.</u> Motivarea privind penalitățile de întârziere

În ceea ce privește penalitățile de întârziere aferente taxei de salubrizare, instanța reține că acestea au fost calculate de reclamantă potrivit formulei prevăzute de legislația fiscală aplicabilă. Totodată, instanța constată că penalitățile pot fi calculate numai asupra obligațiilor fiscale care nu sunt stinse prin prescripție.

Prin urmare, având în vedere că obligațiile aferente perioadei 2019–2020 sunt prescrise, penalitățile pot fi calculate exclusiv asupra sumei rămase neprescrise, corespunzătoare perioadei 2021–2024.

Aplicând formula legală de calcul pentru perioada 01.01.2024 – 31.12.2024 asupra obligației fiscale de bază în cuantum de 432,00 lei, penalitatea de întârziere rezultă în sumă de 43,16 lei.

În consecință, instanța constată că pretențiile reclamantei sunt întemeiate doar în limitele obligațiilor fiscale neprescrise, urmând a fi admise după cum urmează:

– taxa locală pentru salubrizare aferentă perioadei 2021–2024: 432,00 lei;

– penalități de întârziere pentru perioada 01.01.2024 – 31.12.2024: 43,16 lei.

Totalul sumelor ce urmează a fi încasate constituie 475,16 lei, iar în rest acțiunea urmează a fi respinsă ca fiind prescrisă.

10. Cheltuielile de judecată

Potrivit art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Conform art. 2 din Legea taxei de stat, taxa de timbru este o sumă de bani percepută o singură dată pentru intentarea unui proces judiciar civil. Prin derogare de la alin. (1), nu se percepe taxă de timbru de la autoritățile și instituțiile publice în acțiunile care au ca obiect încasarea unor sume de bani la bugetul public național. Totodată, potrivit Anexei nr. 2 pct. 1.7 și 1.7.1 din Legea taxei de stat, autoritățile administrației publice locale sunt scutite de plata taxei de stat și a taxei de timbru, atât la înaintarea acțiunilor, cât și la contestarea hotărârilor, indiferent de calitatea procesuală.

Reclamanta Primăria municipiului Ungheni, având calitatea de autoritate a administrației publice locale, a fost legal scutită de plata taxei de stat și a taxei de timbru la depunerea acțiunii.

Întrucât acțiunea a fost admisă parțial, iar pârâtul Vladimir Cibric nu beneficiază de nicio scutire de la plata cheltuielilor de judecată, cheltuielile suportate de instanță, precum și taxele de care reclamanta a fost scutită, urmează a fi puse în sarcina pârâtei.

În materia litigiilor fiscale, atunci când reclamantul este scutit integral de plata taxelor judiciare la introducerea acțiunii, iar pârâtul nu beneficiază de nicio scutire, art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă permite încasarea integrală a taxei de stat și a taxei de timbru de la pârât, chiar și în cazul admiterii parțiale a acțiunii, dacă aceasta corespunde principiului echității.

În aceste condiții, instanța apreciază ca fiind legal și echitabil ca:

– taxa de stat în cuantum de 270,00 lei să fie încasată de la pârâtul Vladimir Cibric în beneficiul bugetului de stat;

– taxa de timbru în cuantum de 200,00 lei să fie încasată de la pârâtul Vladimir Cibric în contul Judecătoriei Ungheni.

În baza Cadrului Legal aplicat în principiu:

- art. art. 94, 118 alin. (1), art. 121 și art.130, 241 din Codul de Procedură Civilă;

- art. art. 8 al. (2) lit. e), 129 pct. 6), 13), 157 al. (1), 169 al. (1), 170, 173, 227, 228, 264, 265, 288, 290, 291 Cod Fiscal

Instanța de Judecată
H O T Ă R Ă Ş T E:

1. Se admite parțial acțiunea concretizată.
2. Se încasează de la **Vladimir Cibric** în beneficiul **Primăriei municipiului Ungheni** taxa pentru salubrizare, pentru perioada anilor 2021-2024, în mărime de **432,00 MDL**, penalitatea, pentru aceiași perioadă, în mărime de **43,16 MDL**, în total suma de **475,16 (patru sute șaptezeci și cinci,16) MDL**.
3. În rest acțiunea se respinge din motivul expirării de drept a termenului de prescripţie pentru determinarea obligaţiilor fiscale.
4. Se încasează de la **Vladimir Cibric** în beneficiul **Statului**, taxa de stat în mărime de **270,00 (două sute șaptezeci,00) MDL**.
5. Se încasează de la **Vladimir Cibric** în beneficiul **Judecătoriei Ungheni** taxa de timbru în mărime de **200,00 (două sute,00) MDL**.
6. Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată integral în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.
7. Hotărârea poate fi atacată cu apel în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Mariana Stratan**

Copia Hotărârii corespunde originalului